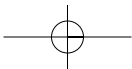
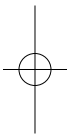
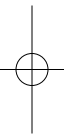

SCHOFFER

GALÉRIA

TIZENÖT ÉV, TIZENÖT MŰVÉSZ

SCHOFFER
G A L É R I A

**1113 Budapest
Kosztolányi Dezső tér 4.**

**Tel.: +36 (1) 466 6902
Mobil: +36 (30) 914 5520**

Nyitva:
hétfő-péntek: 14.00 – 18.00
szombat: 10.00 – 13.00

www.scheffergaleria.hu

SCHEFFER GALÉRIA

„A kortárs galéria bók a köztünk élő művészeknek.”
Scheffer Livia

Tizenöt év

1992. november 13. pénteki napra esett, ám ez a sokak szerint rossz ómen nem zavarta az egykori tudományos pályáját már korábban elhagyó Scheffer Líviát abban, hogy éveken át dédelgetett álmát, a képzőművészetekkel való közvetlen foglalatosságot megvalósítva éppen aznap nyissa meg galériáját a budapesti Kosztolányi Dezső téren. Az újdonsült galérista ráadásul nemcsak azt tűzte ki céljául, hogy az akkor még csak parányi helyiségben teret adjon tehetséges művészeknek a megmutatkozásra, de azt is, hogy lehetőséget teremtsen arra, hogy a számára oly kedves műtárgyak találkozassanak a nézőkkel. Így aztán az akkor még Tér Galériának nevezett apró helyiség egyre-másra adott helyet a legkülönfélébb

képzőművészeti kiállításoknak és ezek kísérőrendezvényeinek, s mindezek nyomán fokozatosan kialakult a törzsközönsége is: gyűjtők kezdtek ideszokni, hogy a galériás szakmai segítségével a kínálatból lassanként kialakítsák a maguk otthoni kollekciónak, mások a kiállítás megnyitók, a szabadegyetemi előadások, a művészekkel folytatott nyilvános beszélgetések kedvéért jöttek és jönnek időről időre vissza. És sokan vannak, akik „csak” az itt látható képek, szobrok, na meg nem utolsósorban maga a tulajdonos miatt térnek be rendszeresen ide: hogy megtekintsék a klasszikus modern és a kortárs művészet mindig változó kínálatát, vagy hogy csak egy pár szót váltsanak a galériással művészetről, kultúráról, életről.

Időközben – talán nem véletlenül éppen tizenhárom évvel a nyitás után – a galéria ki is bővült, nevet is váltott, s ma már több mint kétszeresére bővült alapterületen, Scheffer Galériaként válik mindinkább ismert helyszínévé Újbuda kulturális életének. Sőt, nemcsak helyszínévé, de szervezőjévé is, hiszen Scheffer Livia egyre-másra keresi és szervezi meg az újabb és újabb helyeket, ahol művészeinek munkáit saját galériája falain kívül is bemutatthatja: az elmúlt években voltak kiállításai elegáns szállodák halljaiban, modern irodaépületek tárgyalótereiben, templomok félhomályos boltívei alatt is.

Mindezt a sokfelé ágazó munkát egyetlen szempont hozza közös nevezőre: a minőség. Az a minőség, ami néhány ma már nem élő, kiemelkedő mester pár sokszorosított és egyedi munkájától kezdve a kortárs „fővonulaton” át egészen a legfiatalabbak, a képzőművészeti oktatásból csak nemrégiben kikerültek alkotásaiig fogja át – és egyben össze – a galéria kínálatát. És a Scheffer Galéria éppen ettől a sokszínűségében is egységes minőségtől válik olyan helyé, ahová bármikor jó betérni. Vásárolni, nézelődni, beszélgetni. Művészetet fogyasztani.

Martos Gábor

Fünfzehn Jahre

Der 13. November 1992 war ein Freitag, der von Vielen als schlechtes Omen eingeschätzte Tag hat Livia Scheffer, die ihre frühere wissenschaftliche Laufbahn für eine Antiquitätenhandlung aufgab, nicht daran gestört, ihren seit Jahren gehegten Lieblingstraum an diesem Tag zu verwirklichen, und sich direkt den bildenden Künsten zu widmen, indem sie gerade an diesem Tag ihre Galerie am Dezső Kosztolányi-Platz eröffnete. Die frischgebakene Galeristin hat sich noch dazu nicht nur zum Ziel gesetzt, in dem damals noch winzig kleinen Raum den begabten Künstlern die Möglichkeit gegeben, sich zu zeigen, sondern dass die für sie so lieben Kunstwerke auch ihr Publikum finden. So fanden dann in dem damals noch Tér/Platz-Galerie genannten kleinen Raum immer wieder die verschiedensten Ausstellungen der bildenden Künste und deren begleitende Events statt, in deren Verlauf sich dann auch allmählich ein Stammpublikum formierte: die Sammler entdeckten die Galerie, sie begannen schön langsam mit fachlicher Unterstützung der Galeristin aus dem Angebot ihre Sammlung zu Hause zu gestalten, Andere wieder kamen und kommen auch von Zeit zu Zeit zu den Vernissagen, öffentlichen Vorlesungen, um die Künstler zu treffen, mit ihnen zu diskutieren. Es gibt aber Viele, die „nur“ wegen der hier ausgestellten Gemälde, Skulpturen und nicht zuletzt der Eigentümerin hier einkehren, um das ständig sich erneuernde Angebot der klassischen, modernen und zeitgenössischen Kunst zu betrachten, oder sich mit der Galeristin über Kunst, Kultur und das Leben zu unterhalten.

In der Zwischenzeit wurde die Galerie – vielleicht ist es auch kein Zufall, dass es 13 Jahre nach der Eröffnung stattfand – erweitert, wechselte auch ihren Namen, und heute verfügt sie bereits über eine – mehr als zweimal so große, wie früher – Grundfläche, und wurde als Scheffer-Galerie im kulturellen Leben von Újbuda/Neuofen bekannt. Die Galerie wurde nicht nur zu einem Schauplatz der Kultur, sondern auch zu einem organisatorischen Faktor, denn Livia Scheffer sucht ständig nach neuen Schauplätzen, wo sie die Werke ihrer Künstler auch außerhalb der Wände ihrer Galerie zeigen kann: In den vergangenen Jahren veranstaltete sie Ausstellungen im Foyer eleganter Hotels, in den Verhandlungsräumen moderner Bürogebäude, unter Bögen von Kirchen im Dämmerlicht.

Diese sehr vielfältige Tätigkeit wird durch einen Gesichtspunkt auf einen gemeinsamen Nenner gebracht: das ist die Qualität. Eine Qualität, die im Angebot der Galerie von ein paar vervielfältigten und individuellen Werken heute nicht mehr lebender hervorragender Meister über den zeitgenössischen „Haupttrend“ bis zu den Werken der ganz jungen, die berufliche Ausbildung kaum abgeschlossenen Künstler reicht. Die Scheffer-Galerie ist eben durch in ihrer Qualität einheitliche Vielfalt zu einem Treffpunkt geworden, wo man gerne einkehrt. Kaufen, sich umsehen, plaudern. Die Kunst konsumieren.

Gábor Martos

Fifteen Years

November 13, 1992 was a Friday. But this ill omen did not disturb Livia Scheffer, who exchanged her scientific career for running an antique shop earlier. This happened because she had cherished a dream for many years to open her gallery on that very day, to have a direct relationship with artists and arts people in Kosztolányi Dezső tér, Budapest. The brand new owner of the gallery had her goal to give gifted artists a chance to show their talent in this tiny little room, but she also wanted to create a possibility for spectators to meet the works of art. This was why the Tér Galéria with its tiny show room changed its exhibits frequently. There were also some accompanying programs. Thus a clientele of regular customers developed. Collectors began to accustom themselves to visiting the place so the gallery owner could help them form their own home collections. Ever more people were attracted by ceremonies for exhibitions, free university lectures and public talk shows with artists.

Of course there are a great many of them who regularly come "only" because of the pictures and sculptures which are here and last, but not least, because of the personality of the owner, herself. All of them wished to observe the ever changing supply of modern and contemporary art or they wanted to chat with the gallery owner about arts, culture and life.

In the meantime – and it is not by chance that thirteen years after the opening – the gallery has changed its name and is expanding. These days the floor space is twice as big as it used to be. The Scheffer Galéria is becoming a well known spot for the cultural life of Újbuda. The organizer, Livia Scheffer, is looking for and arranging new work places where she can display the works of art of her artists from the walls of her own gallery. During the past years, she has had exhibitions in assembly halls of elegant hotels, chambers and conference rooms of office buildings, and under semi-dark archways of churches. All these varied activities reconcile different interests: quality. This kind of quality ensures the supply of reproductions and copies of works by masters who are no longer living. This kind of quality also attracts the works of art from contemporary main stream artists to the youngest artists who have just left art schools. This is the reason why the multi-coloured Galéria with its homogeneous quality has become such a delightful place to enter to purchase, to observe and to talk – to consume art.

Gábor Martos

Bohus Zoltán (1941)

Munkácsy-díj (1984)
Érdemes Művész (1997)

„A fény éltet.”

Üres tér

Fény tér

Bráda Tibor (1941)

Munkácsy-díj (1984)
A Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztje (2002)

Labirintus

Repülni jó

„Festői életemnek volt egy korszaka, amikor az ember által létrehozott, úgynevezett második természet adta a képek témáit. Díszkertek, labirintusok, hidak és ezeknek általam kitalált attribútumai. Az itt látható két kép is ennek a sorozatnak a tagja.”

Breznay Pál (1962)

„Gyermekkori élményeim színhelyei, emlékei felnőttkorom festészetén keresztül jutnak felszínre, nagy öröömre, hiszen úgy szerettem volna tudni mindazt megfesteni már akkor. Mai élményeimre is sokszor évekig hordozom magamban, míg eljön az a szerencsés pillanat, hogy meg is születhet a kép. A belső hangra figyelek, az érzéseimre, meglátásaimra, még ha tudom is, hogy az életem nem elég, hogy mindezt anyagba önthessem.”

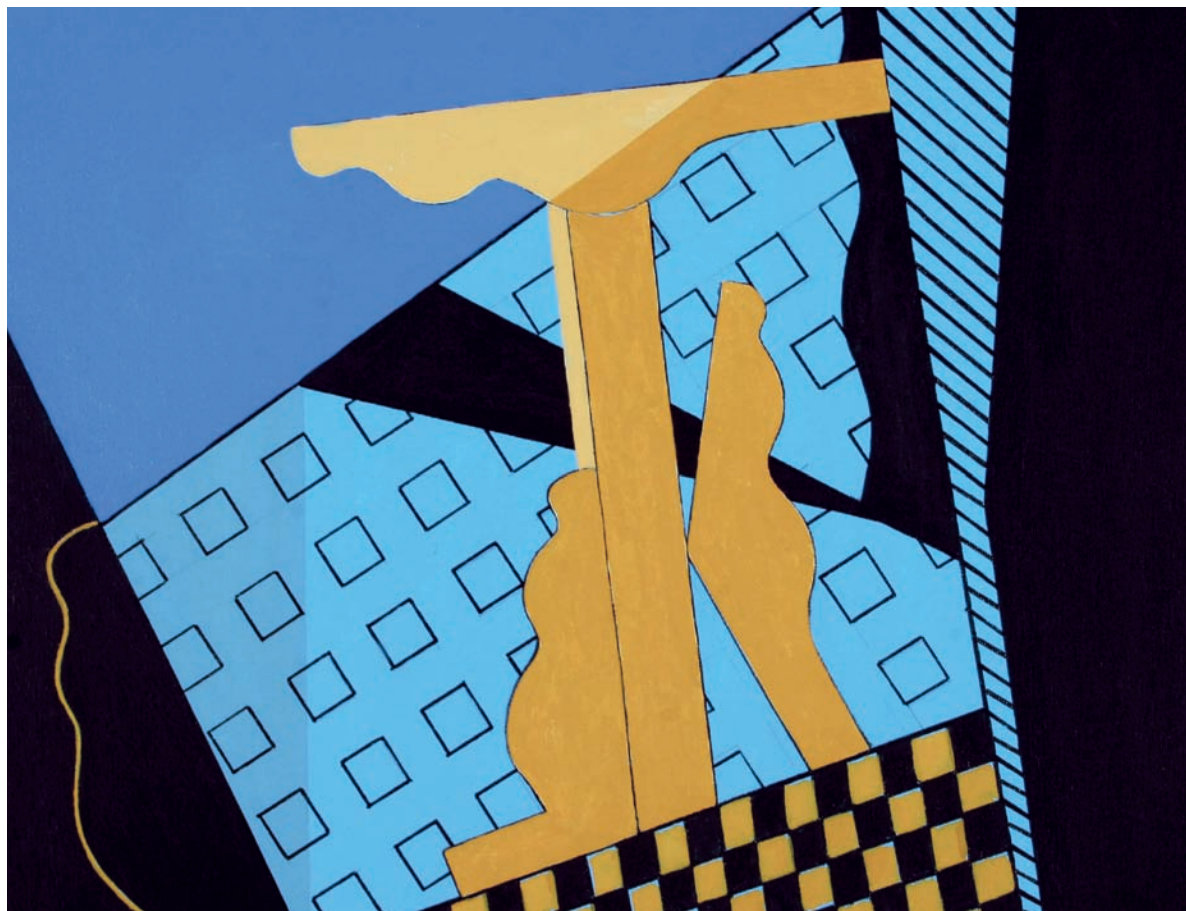
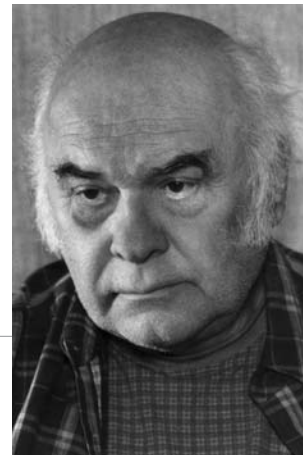
Esti Budapest

A titok

Deim Pál (1932)

Munkácsy-díj (1985)
Kiváló Művész (1990)
Kossuth-díj (1993)

Nagyvárosi Golgota

Ikrek

„Nem szűkszavú – csak csendes. Nem néma – csak szótlan.”
(Paskándy Géza)

Fehér László (1953)

Munkácsy-díj (1993)
Kossuth-díj (2000)

Körömlakkozó

Este a városban

„Ha egy művész nem ad hozzá a dolgokhoz újat, nem tágítja a művészet határait, nem hoz új szempontokat, akkor semmit sem ad, és misztikus gesztusa jelentéktelen a művészet szempontjából.”

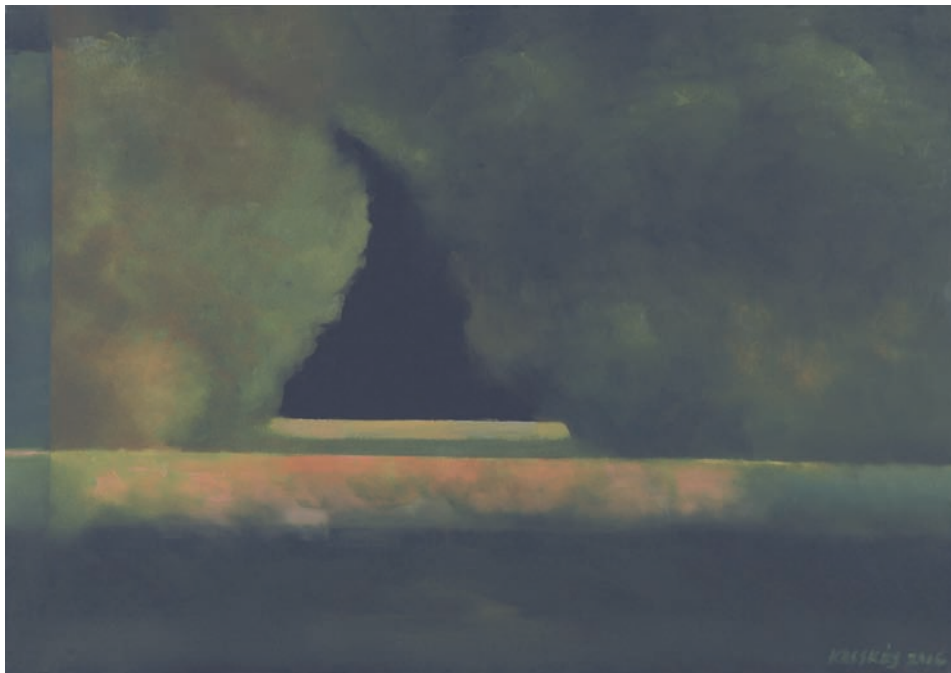
Kecskés András

(1968)

„Az időbeliben, változóban az érzékelés igazít el,
az időtlenben, változatlanban pedig a képzelet.”
(Weöres Sándor)

Gyöngyház

Park I

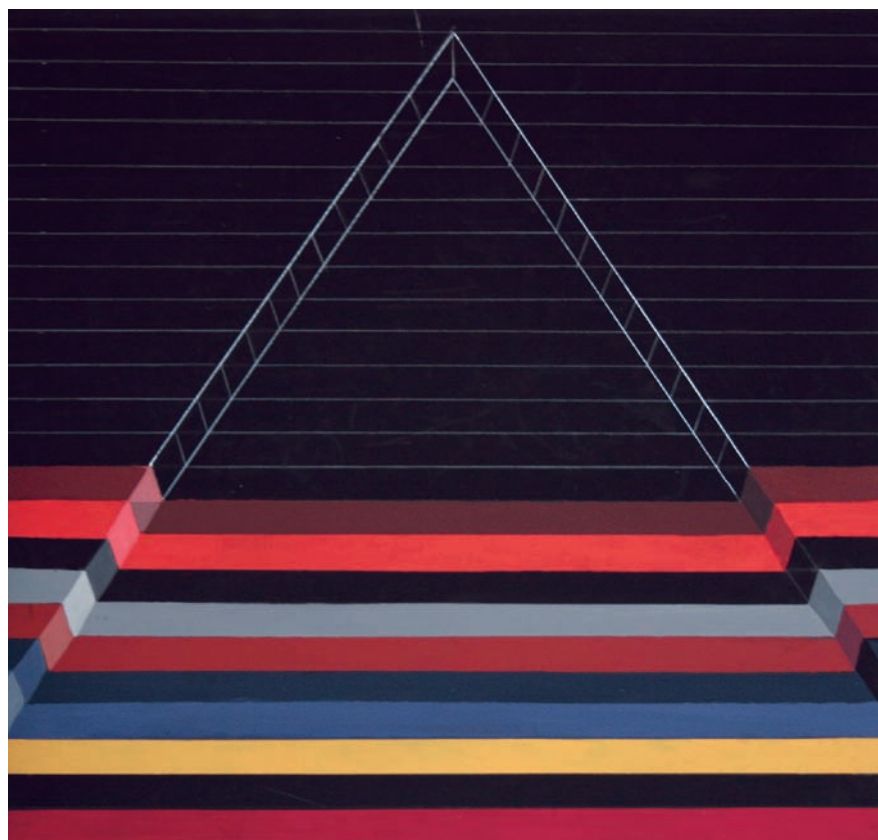
Park II

Konok Tamás (1930)

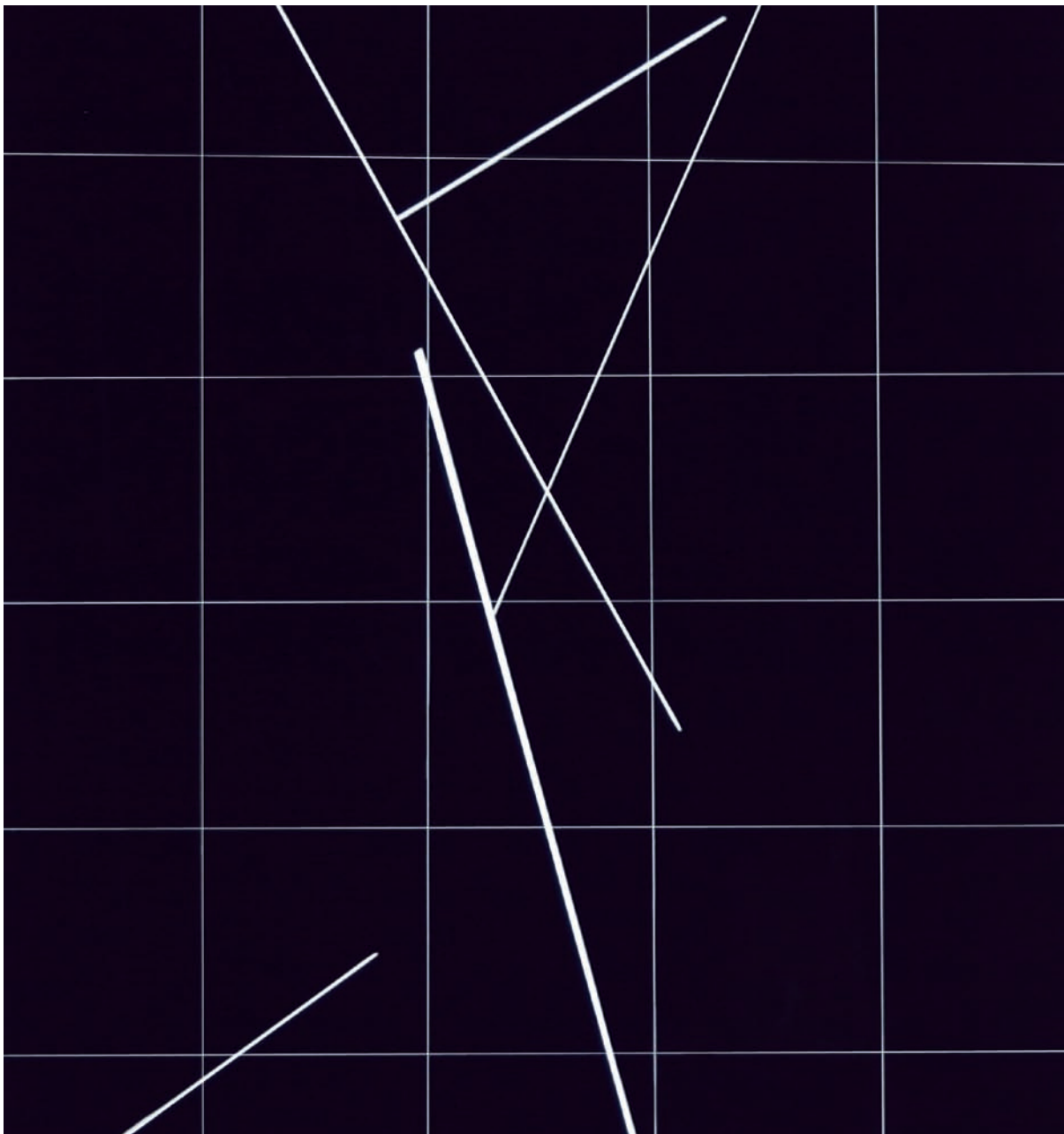
L'Ordre National du Mérite (1997)

Kossuth-díj (1998)

A Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztje (2005)

Zenei idő I

Vonal lengések

„Ami engem az utolsó tizenöt évben érdekel, az az, hogy a geometria mögött egyfajta metafizikát keressek, illetve próbáljak megvalósítani. Úgy éreztem, hogy tovább kell lépnem azon, hogy a kép csupán forma, csupán szín, csupán egyensúly-összefüggés; kell mögötte legyen egy pulzáló, lüktető – ha szabad így mondanom – lélek.”

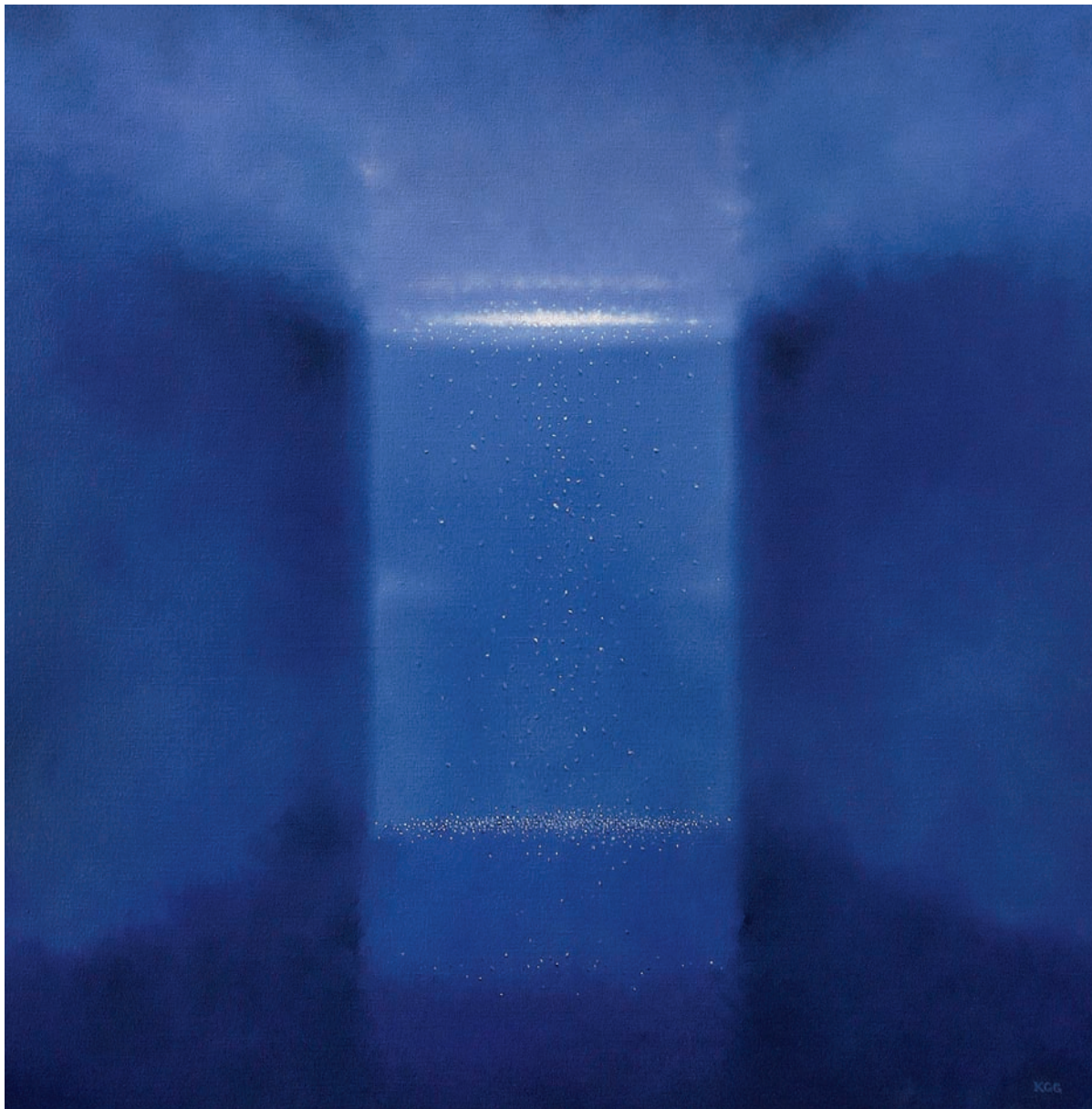
Kovács-Gombos Gábor (1955)

„Úgy beszél a Láthatatlanról, ahogy voltaképpen leginkább lehetséges.
És természetesen a Láthatóról is. A képzelet független szárnyalásával.”

(Szakonyi Károly)

Mint aki álomból ébred...

Szelídségnek tükre

Lugossy Mária (1950)

Munkácsy-díj (1983)

„Az élet a halállal kezdődik: egy ismeretlen dimenzió nyílik meg számunkra.”

Kristály lét

Milói Vénusz 2007

Paál Zsuzsanna (1969)

„Meg kell tanulni azt a sávot, hol a kristály már füstölög,
és ködbe úszik át a fa, akár a test az emlékezetbe.”

(Nemes Nagy Ágnes)

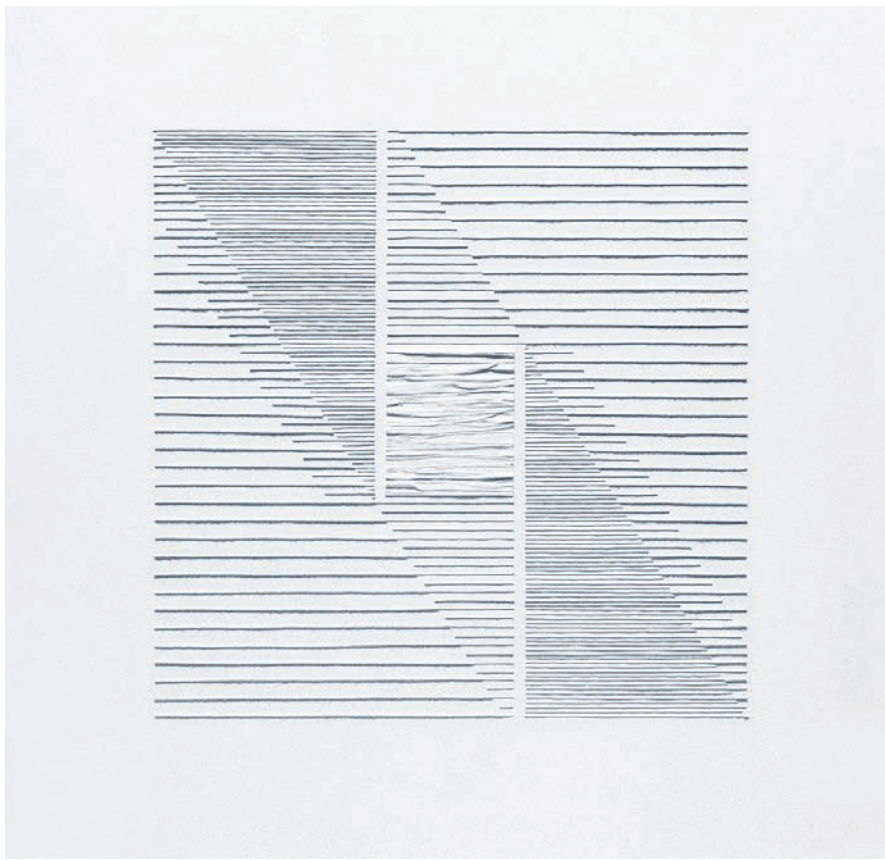

Nézők I

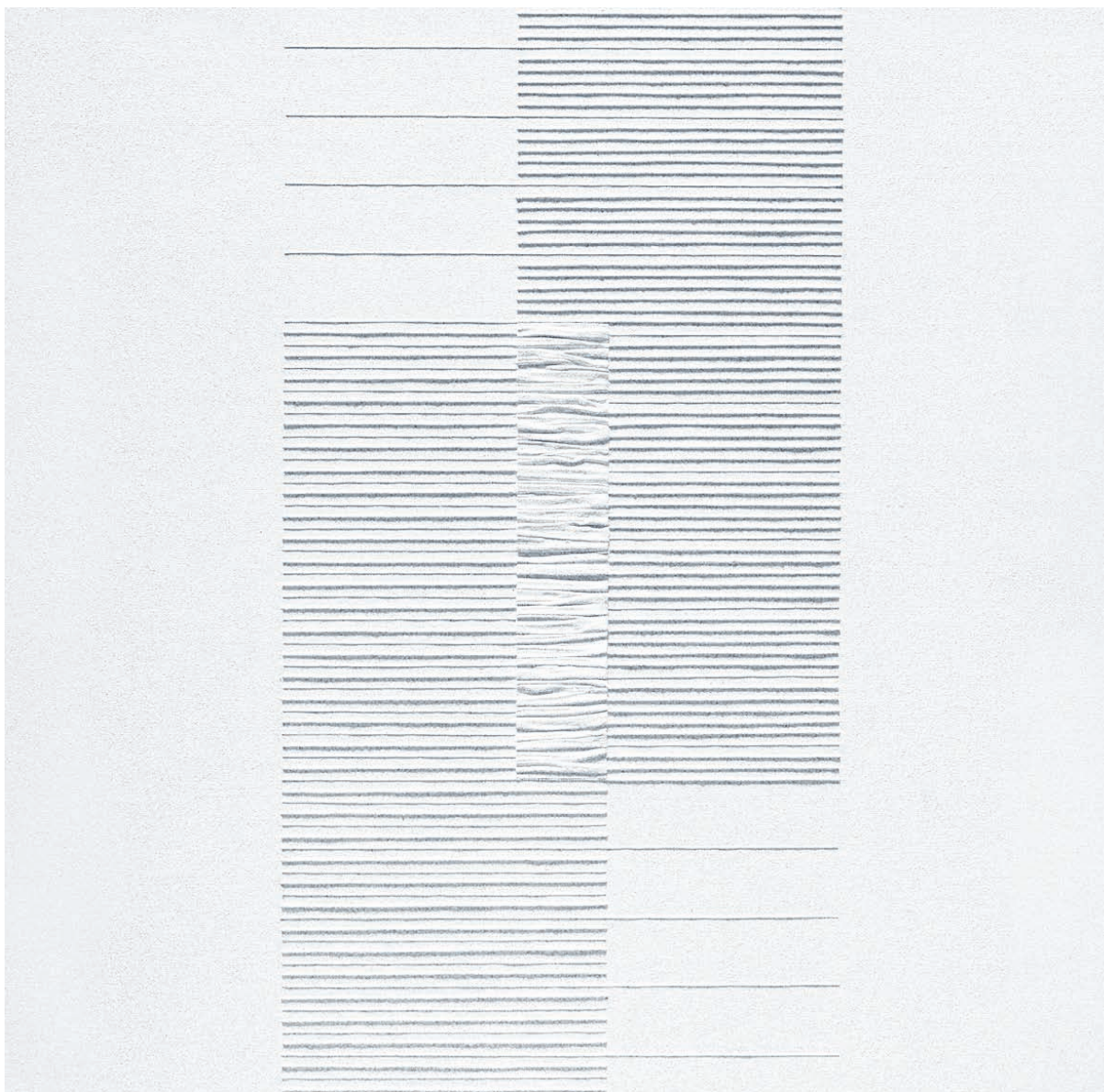

Nézők II

Serényi H. Zsigmond
(1937)

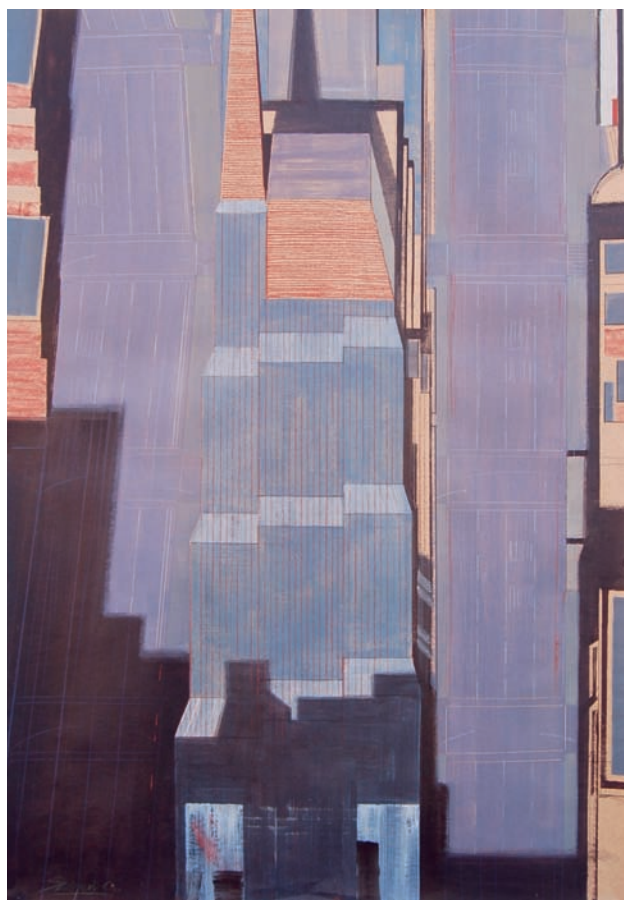
Bezárt forma

Osztott diagonális

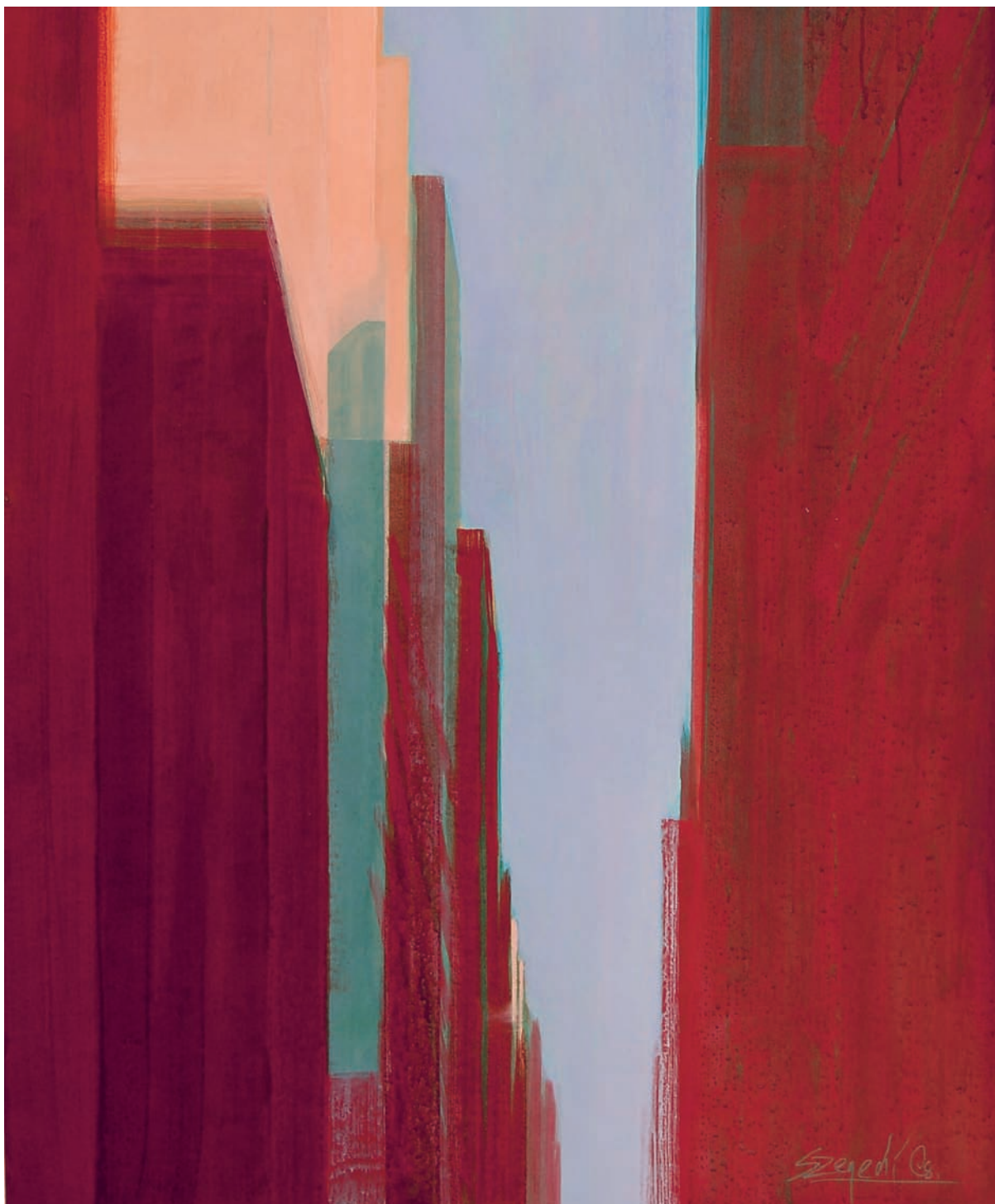
„Az utóbbi években készült munkáimra jellemző a folyamatos képi letisztulás. A homogén fehér síkokon kizárólag horizontálisan elhelyezett, különböző vastagságú fonalak alkotta plasztikus, geometrikus formák járulnak hozzá festői céljaim megvalósításához. A szigorúan racionális kompozíciók egyszerre váltanak ki nyugalmat és feszültséget, ugyanakkor egységes képi hatást mutatnak.”

Szegedi Csaba (1960)

Morgan Stanley Building

„A festészet varázslatos metamorfózis. Ami a leginkább foglalkoztat, az a változás, az átalakulás, a festői folyamat. Valamiből valami más lesz, miközben a lényege legmélyén valami ugyanaz marad. Hogyan változik át élmény, inspiráció, érzés és gondolat formák, színeffektusok, ritmusok konstellációjává, képi struktúrává? Aztán a nézőben mindezek hogyan reinkarnálódnak, mint asszociációk, intellektuális vagy emocionális reflexiók, hovatovább katartikus élmény? A gondolattól a képig a festői folyamat átalakulások, átalakítások sora, küzdelem a festői szándék és a kép autonóm törvényszerűségei között. A festészet médium, mely közvetít lélek és lélek, szellem és szellem között, gyakran korokon és földrészekén átívelve. A kép varázslatos felülete különböző valóságokat kapcsol össze, átjárást létesítve hétköznapi világunk és a művészet rejtélyes világa között.”

Manhattani reggel

Szöllőssy Enikő (1939)

Munkácsy-díj (1979)
A Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztje (1994)

„Egyetlen ismeret van, a többi csak toldás:
Alattad a föld, fölötted az ég, benned a létra.”
(Weöres Sándor)

Kiút I

Hajlók-Hajlamok

Szűcs László (1954)

„Az anyag halhatatlan, csak időnként átváltozik.”

Áttört forma

Plakettek

Vetlényi Zsolt (1967)

„Gyémántból zsebkoszt, zsebkoszból gyémántot készí. Nem hisz a kitalálásban, de hisz a megtalálásban; megtalált tárgyait koreografálja. Mikor filmez, fest; mikor fest, filmez. A magány elől menekül a legmagányosabb műfajjal – festés. Hiú és grafomán.”

Nakonxipunk

Jonatán magányos vacsorája – a lassú nyammogás titka

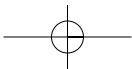
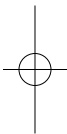
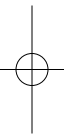
Tizenöt év

Művészek a galériában: Ambrus Eugén, Arnóti András, Artner Margit, Ábrahám Anna, Ágg Károly, Babos Ágnes, Babos Éva, Babos László, Bakos Ildikó, Balassa Júlia, Balla Lajos, Balogh Ervin, Bényi Eszter, Bényi László, Bohus Zoltán, Boros Tamás, Borsos Miklós, Bráda Tibor, Breznay András, Breznay József, Breznay Pál, Bruncsák András, Csepeli Pálma, Csikvári Péter, Csik Majercsik Sándor, Csobán András, Deák Ilona, Deim Pál, Wilfriede Deutsch (Ausztria), Dékány Tibor, Dobesch Máté, Duray Tibor, Dufka Kevin, Dufka Patrik, Dufka Robin, Eifert János, Ézsiás István, Fehér László, Fejér Zoltán, Fekete János, Fekete Géza, Josef Fischnaller (Ausztria), Gábor Éva Mária, Gánóczy Mária, Gáspárdy Tibor, Gellér B. István, Gergáczy Berta, Gerlóczy Bea, Gerzson Pál, Goda Gertrud, Grandpierre Károly, Gross Arnold, Gyenes Péter, Győrfi András, Gyulai Líviusz, Hager Ritta, Hernádi Judit, Jung Zseni, Kapolyi Márta, Kass János, Kass Eszter, Kecskés András, Kerék Antal, Keszy-Harmath Eszter, Keszy-Harmath Sára, Király Vilmos, Konok Tamás, Kókai Krisztina, Kovács-Gombos Ádám, Kovács-Gombos Dávid, Kovács-Gombos Gábor, Köblitz Birgit, Kő Boldizsár, Kő Pál, Kő Virág, Kőrösy Attila, Krajcsovics Éva, Kuruc Gábor, Kutas László, Lehoczky Krisztina, Lévai Jenő, Ligeti Erika, Lugossy Mária, Madaras László, Magyar Márton, Magyar Márton 1994-ben diplomázó osztálya a Képzőművészeti Főiskoláról, M. Keresztes Zsuzsa, Martos Márton Gazsó, Mácsai István, Márkus Péter, Máté Zsófi, Molnár Gabriella, Molnár József, Mohi Sándor, Armin Mühsam (USA), Nagy Gábor, Nádas Alexandra, Németh Attila, Olajos György, Olescher Tamás, Orosz László, Paál Zsuzsanna, Perger László, Péterfy Gizella, Pósa Ede, Reich Gábor, Reich Károly, Salamon György, Serényi H. Zsigmond, Szablyár Zsuzsanna, Szabó Vladimír, Szamosvári Éva, Szász Endre, Szegedi Csaba, Szél Ágnes, Szirányi István, Szöllőssy Enikő, Szűcs Édua, Szűcs Árpád, Szűcsné Kovács Margit, Szűcs László, Tahi Tóth László, Tahi Tóth Nándor, Teveli Gábor, Ibolya Vass (Ausztria), Varga Tamás, Várnagy Ildikó, Vetlényi Zsolt, Walter Gábor, Würtz Ádám, ifj. Würtz Ádám

Könyvbemutatók: Gyurkovics Tibor: Isten homlokán – Gyulai Líviusz grafikáival (bemutatta Kő Pál szobrászművész); Hegyi Béla: Lélek az optikán – Mohi Sándor fotóival (bemutatták a szerzők); Nemes Nagy Ágnes: Egy ezüstyárfát adj nekem – Paál Zsuzsanna képeivel (bemutatta Fehér Ildikó színművész)

Filmbemutatók: Huszárik Zoltán: A pecsét (bemutatta Nagy Anna színművész); Pálfalvi Dorottya – Artner Margit – Tolcsvay László – Varga Tamás: Repülő kastély (az első magyar interaktív mesélőkönyv és CD-ROM, bemutatta Popper Péter pszichológus)

SCHOFFER
GALÉRIA

Scheffer Galéria, Budapest, 2007

- Szeresztette: Kovács-Gombos Gábor és Martos Gábor • Tervezte: Szerencsés Gábor • Galériaifotók: Ágg Károly
 - Deim Pál portréfotója: Tóth István • Német fordítás: Krisch Imre • Angol fordítás: Vörös Ákos
- Tördelés, nyomdai előkészítés: Nagy Dávid Márton • Nyomta: RE-NOIR • Felelős kiadó: Scheffer Livia

A kiadvány megjelenését támogatta Budapest Főváros XI. kerület Önkormányzata
Molnár Gyula polgármester

www.scheffergal

SCHEFFER
GALÉRIA

NYITVATARTAS
Hétfő 11:00
Kedd 11:00
Szerda 11:00
Csütörtök 11:00
Péntek 11:00
Szombat 10:00
Vasárnap 10:00